

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

วัฏจักรไนโตรเจน

ไนโตรเจนเป็นธาตุที่มีความสำคัญต่อสิ่งมีชีวิต เนื่องจากเป็นองค์ประกอบของโปรตีนและกรดนิวคลีอิกในเซลล์ของจุลินทรีย์ สัตว์ และพืช (Bitton, 1999) มีปริมาณมากที่สุดในบรรยากาศคิดเป็น 78.08 เปอร์เซ็นต์โดยปริมาตร (โยธิน สุริยพงศ์, 2542) ส่วนในดินและในแหล่งน้ำธรรมชาติพบว่ามีอยู่เพียงเล็กน้อยเท่านั้น สิ่งมีชีวิตไม่สามารถนำก๊าซไนโตรเจนในบรรยากาศไปใช้โดยตรงได้ จนกว่าจะถูกเปลี่ยนรูปไปเป็นแอมโมเนียเสียก่อน แต่ไนโตรเจนก็เป็นธาตุที่มีความเสถียรมาก เปลี่ยนรูปได้ยาก ยกเว้นในภาวะที่มีอุณหภูมิและความดันสูงหรือในกรณีที่เกิดฟ้าผ่าขึ้นเท่านั้น จุลินทรีย์จึงมีบทบาทเป็นอย่างมากในการเปลี่ยนรูปไนโตรเจน (ธงชัย พรรณสวัสดิ์, 2544) ภายใต้สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมแบคทีเรียจะเปลี่ยนสารอินทรีย์ในโตรเจนไปเป็นแอมโมเนีย โดยกระบวนการแอมโมนิฟิเคชัน (ammonification) จากนั้นในภาวะที่มีออกซิเจน (aerobic) แอมโมเนียจะถูกออกซิไดซ์ (oxidise) ไปเป็นไนไตรต์และไนเตรตตามลำดับ โดยกระบวนการไนทริฟิเคชัน (nitrification) ซึ่งมีออกซิเจนเป็นสารรับอิเล็กตรอน และแอมโมเนียเป็นสารให้อิเล็กตรอน แล้วไนเตรตก็จะถูกรีดิวซ์ (reduce) ต่อไป โดยกระบวนการรีดิวซ์ไนเตรตทางชีวภาพที่สำคัญที่สุด 2 กระบวนการ (Tiedje, 1988 อ้างถึงใน Bitton, 1999) คือ

1. กระบวนการรีดิวซ์ไนเตรตแบบแอสสิมิเลชัน (Assimilatory nitrate reduction)

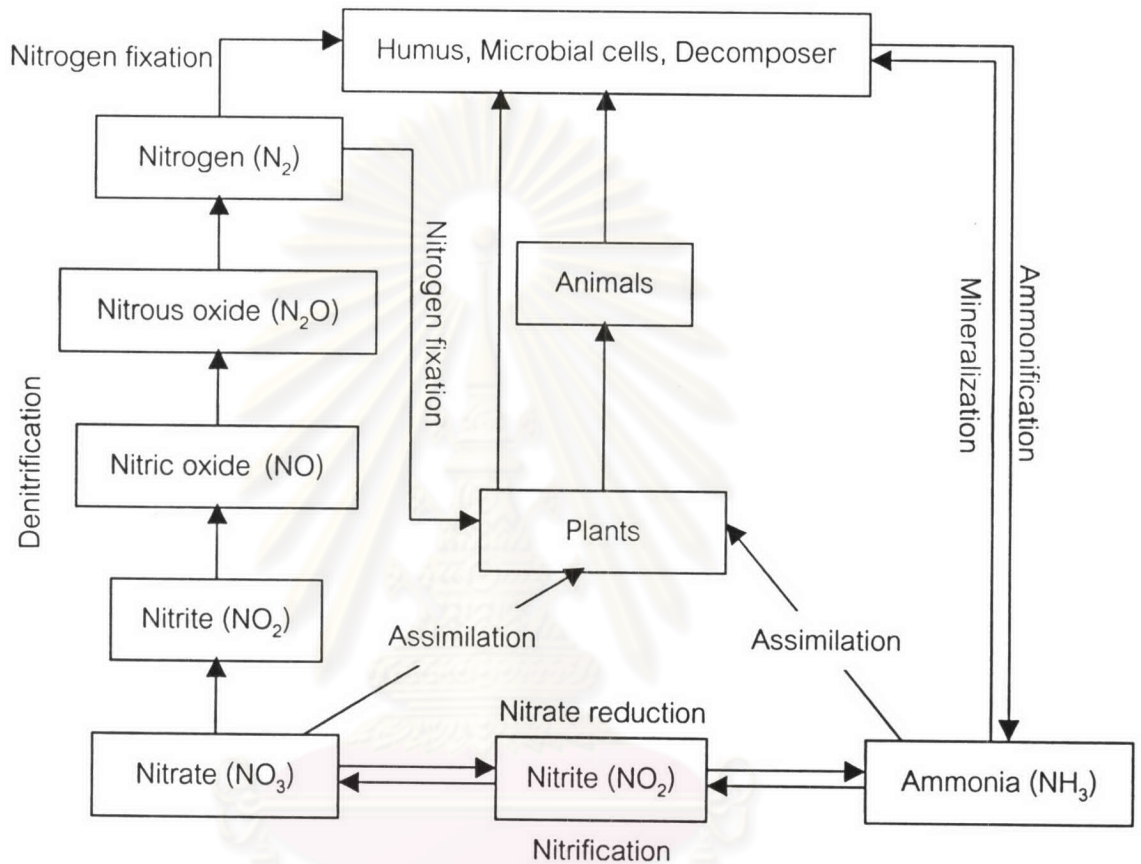
เป็นกระบวนการที่พืชและจุลินทรีย์รีดิวซ์ไนเตรตกลับไปเป็นแอมโมเนีย เพื่อนำไปใช้ในการสังเคราะห์โปรตีนและกรดนิวคลีอิก โดยอาศัยเอนไซม์ไนเตรตรีดักเทสแบบแอสสิมิเลชัน (assimilatory nitrate reductase) หลายชนิด ซึ่งออกซิเจนไม่มีผลต่อการทำงานของเอนไซม์นี้ กระบวนการนี้เกิดขึ้นน้อยเมื่อเปรียบเทียบกับกระบวนการแบบดิสสิมิเลชัน

2. กระบวนการรีดิวซ์ไนเตรตแบบดิสสิมิเลชัน (Dissimilatory nitrate reduction)

เป็นกระบวนการที่แบคทีเรียรีดิวซ์ไนเตรตไปเป็นก๊าซไนโตรเจน ในภาวะไร้ออกซิเจน โดยมีไนเตรตเป็นสารรับอิเล็กตรอน และมีสารอินทรีย์คาร์บอนเป็นสารให้อิเล็กตรอน อาจเรียกกระบวนการที่เกิดขึ้นนี้ว่า กระบวนการดีไนทริฟิเคชัน (denitrification)

จุลินทรีย์ทั่วไปจะมีทั้งเอนไซม์ไนเตรตรีดักเทสแบบแอสสิมิเลชันและแบบดิสสิมิเลชัน โดยที่เอนไซม์ทั้ง 2 ชนิด จะถูกควบคุมโดยยีนที่ต่างกัน (Sias, Stouthamer และ Ingraham, 1980 อ้างถึงใน Bitton, 1999)

แอมโมเนียที่ถูกออกซิไดซ์ไปเป็นไนไตรต์และไนเตรต จะถูกพืชและสาหร่ายนำไปใช้ได้โดยง่าย พืชและสาหร่ายจะกลายเป็นอาหารของสัตว์ในวงจรชีวิตอีกขั้นหนึ่ง เมื่อพืชและสัตว์ตายลงซากของมันจะถูกย่อยสลายโดยแบคทีเรียกลับมาเป็นแอมโมเนีย ขณะเดียวกันสัตว์ก็สามารถขับถ่ายสารอินทรีย์ออกมาซึ่งแปรรูปไปเป็นแอมโมเนียได้อีกเช่นกัน (ธงชัย พรรณสวัสดิ์, 2544)

ภาพที่ 1 วงจรไนโตรเจน (ดัดแปลงจาก วิทยา มะเสนา, 2526)

กระบวนการดีไนทริฟิเคชัน (Denitrification)

กระบวนการดีไนทริฟิเคชันเป็นกระบวนการทางชีวเคมีที่สำคัญ มีผลทางนิเวศวิทยาทำให้เกิดการสูญเสียไนโตรเจนจากสิ่งแวดล้อมทางบกและทางน้ำ และส่งผลทางชีวภาพให้ได้พลังงานออกมาในรูป ATP จากกระบวนการถ่ายทอดอิเล็กตรอน โดยสารอินทรีย์หรือสารอนินทรีย์จะถ่ายทอดอิเล็กตรอนให้แก่ไนเตรต ทำให้ไนเตรตถูกรีดิวซ์ไปเป็นไนไตรต์ ซึ่งจะกลายมาเป็นตัวรับอิเล็กตรอนตัวใหม่ และถูกรีดิวซ์ต่อไปเป็นไนตริกออกไซด์ ไนตรัสออกไซด์ และก๊าซไนโตรเจนในที่สุด กระบวนการนี้เป็นขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการหายใจแบบไม่ใช้ออกซิเจน (anaerobic respiration) (Delwiche, 1981) สารไนโตรเจนออกไซด์ (Nitrogen oxide) ต่างๆที่เป็นตัวรับ

อิเล็กตรอนตัวสุดท้ายในระหว่างกระบวนการดีไนทริฟิเคชัน จะทำให้เกิดกระบวนการดีไนทริฟิเคชันขึ้น ดังสมการ (Payne, 1973 อ้างถึงใน Delwiche, 1981)

ในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการดีไนทริฟิเคชันถูกกระตุ้นด้วยเอนไซม์ไนโตรเจนออกไซด์รีดักเทส (Nitrogen oxide reductase) ต่างชนิดกัน ซึ่งแต่ละชนิดจะทำหน้าที่ถ่ายเทอิเล็กตรอนจากกระบวนการไปสู่ตัวกลางที่เหมาะสมแล้วให้พลังงานออกมา ดังนั้นถ้าในสิ่งแวดล้อมมีสารไนโตรเจนออกไซด์ที่เป็นตัวกลางของกระบวนการดีไนทริฟิเคชันอยู่ แบคทีเรียที่มีเอนไซม์ไนโตรเจนออกไซด์รีดักเทสเพียง 1 ชนิด จะสามารถเจริญเติบโตได้โดยใช้ตัวกลางที่เหมาะสม ทำให้เกิดขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการดีไนทริฟิเคชันขึ้น (Delwiche, 1981)

ดีไนทริฟายอิงแบคทีเรีย (Denitrifying bacteria) หรือ ดีไนทริฟายเออร์ (Denitrifier)

เป็นกลุ่มของแบคทีเรียที่มีความหลากหลายทางสรีรวิทยา (Physiology) และอนุกรมวิธาน (Taxonomy) สามารถใช้แหล่งคาร์บอนและแหล่งพลังงานได้ต่างกัน (Bitton, 1999) โดยทั่วไปแบคทีเรียสามารถแบ่งเป็นกลุ่มได้ตามแหล่งคาร์บอนและแหล่งพลังงานที่ใช้ ดังสรุปในตารางที่ 1

แบคทีเรียที่พบในกระบวนการดีไนทริฟิเคชันเป็นพวกแอโรบิกออโททรอฟ (aerobic autotrophs) หรือแอโรบิกเฮเทอโรทรอฟ (aerobic heterotrophs) ที่สามารถสลับการเจริญไปเป็นแบบไร้ออกซิเจนได้ เมื่อมีการใช้ไนเตรตเป็นตัวรับอิเล็กตรอนในภาวะที่ขาดออกซิเจนแบคทีเรียที่สามารถหายใจโดยไม่ใช้ออกซิเจนได้เท่านั้นที่จะทำให้เกิดกระบวนการดีไนทริฟิเคชันขึ้น ในทางทฤษฎีดีไนทริฟายอิงแบคทีเรียควรเป็นแบคทีเรียที่ทำให้เกิดกระบวนการดีไนทริฟิเคชันครบทุกขั้นตอนตั้งแต่รีดิวซ์ไนเตรตจนได้ก๊าซไนโตรเจนเท่านั้น แต่อย่างไรก็ตามการทำงานร่วมกันของแบคทีเรียที่ทำให้เกิดเพียงขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งหรือบางขั้นตอนของกระบวนการก็ทำให้เกิดกระบวนการดีไนทริฟิเคชันทั้งหมดขึ้นได้ ดังนั้นในทางนิเวศวิทยาแบคทีเรียใดๆที่ทำให้เกิดเพียงขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งของกระบวนการ ก็สามารถทำให้เกิดกระบวนการดีไนทริฟิเคชันขึ้นได้ เรียกแบคทีเรียเหล่านั้นว่า ดีไนทริฟายอิงแบคทีเรียที่ทำให้เกิดกระบวนการขึ้นบางส่วน (partial denitrifying bacteria) (Bitton, 1999)

ตารางที่ 1 การแบ่งประเภทของแบคทีเรีย (ธงชัย พรรณสวัสดิ์, 2544; กรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2545)

ประเภทของแบคทีเรีย	แหล่งคาร์บอน (Carbon source)	แหล่งพลังงาน (Energy source)
Heterotrophs (Organotrophs) -Photoheterotrophs -Chemoheterotrophs	สารอินทรีย์ สารอินทรีย์	แสง ปฏิกิริยาออกซิเดชันรีดักชันของ สารอินทรีย์
Autotrophs (Lithotrophs) -Photoautotrophs -Chemoautotrophs	สารอนินทรีย์ (CO ₂) สารอนินทรีย์ (CO ₂)	แสง ปฏิกิริยาออกซิเดชันรีดักชันของ สารอนินทรีย์

กระบวนการดีไนทริฟิเคชันแบบบางส่วน (Partial denitrification) เกิดขึ้นจากสาเหตุทางสรีรวิทยาหรือทางพันธุกรรม ดังต่อไปนี้คือ

1. ตัวกลางในกระบวนการ เมื่อไม่มีไนโตรเจนอยู่ด้วย
2. ภาวะทางสิ่งแวดล้อม เช่น ความเข้มข้นของออกซิเจน ค่าความเป็นกรด-ด่าง หรือความเข้มข้นของตัวกลางในกระบวนการ เป็นต้น ซึ่งจะทำให้ขั้นตอนใดขั้นตอนหนึ่งหรือหลายขั้นตอนไม่เกิดขึ้น
3. เนื่องจากเอนไซม์ไนโตรเจนออกไซด์รีดักเทสแต่ละชนิด กระตุ้นขั้นตอนที่แตกต่างกันในกระบวนการดีไนทริฟิเคชัน ดังนั้นจึงปรากฏขึ้นในเซลล์ในเวลาที่แตกต่างกัน แล้วแต่ว่าการกระตุ้นขั้นตอนใดจะเริ่มต้นขึ้น (ในสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ ภาวะที่กระตุ้นและยับยั้งกระบวนการดีไนทริฟิเคชันจะเกิดขึ้นสลับกันเสมอ)
4. ในทางพันธุกรรมแบคทีเรียบางชนิดไม่สามารถสังเคราะห์เอนไซม์ไนโตรเจนออกไซด์รีดักเทส ในทุกขั้นตอนของกระบวนการดีไนทริฟิเคชันได้

แบคทีเรียที่ทำให้เกิดกระบวนการดีไนทริฟิเคชันขึ้นบางส่วน สามารถแบ่งตามรูปแบบความหลากหลายทางพันธุกรรมได้ 4 กลุ่ม (Delwiche, 1981) ดังนี้

1. แบคทีเรียที่สามารถรีดิวซ์ไนเตรตเป็นไนไตรต์ได้เท่านั้น

ในทางพันธุกรรมแบคทีเรียกลุ่มนี้ขาดเอนไซม์ไนไตรต์รีดักเทส ไนทริกออกไซด์รีดักเทส และไนทรีสออกไซด์รีดักเทส บางครั้งเรียกกระบวนการรีดิวซ์ไนเตรตแบบดิสลิเมชันที่จำกัดอยู่แค่นี้ว่า กระบวนการหายใจโดยใช้ไนเตรต (nitrate respiration) เกิดขึ้นในแบคทีเรียหลายชนิด

และพบว่ามิตีไนโตรฟายอิงแบคทีเรียและดีไนโตรฟายอิงแบคทีเรียที่ทำให้เกิดกระบวนการขึ้นบางส่วน อยู่ในกลุ่มนี้มากที่สุด Hall (1978) ได้รวบรวมแบคทีเรียในสกุล (genera) ต่างๆตาม Bergey's manual ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 8 ที่สามารถเกิดกระบวนการหายใจโดยใช้ไนเตรตได้ไว้ ดังตารางที่ 2 ซึ่งจะเห็นว่าเป็นกลุ่มที่มีความหลากหลายทางสรีรวิทยาอย่างมาก

ตารางที่ 2 แบคทีเรียสกุลต่างๆ ที่มีรายงานว่ามียาสายพันธุ์ (strain) ที่สามารถทำให้เกิดการหายใจโดยใช้ไนเตรต (nitrate respiration) (Delwiche, 1981)

<i>Actinobacillus</i>	<i>Escherichia</i>	<i>Peptococcus</i>
<i>Actinomyces</i>	<i>Eubacterium</i>	<i>Photobacterium</i>
<i>Aeromonas</i>	<i>Flavobacterium</i>	<i>Planobispora</i>
<i>Agrobacterium</i>	<i>Fusobacterium</i>	<i>Planomonospora</i>
<i>Alcaligenes</i>	<i>Geodermatophilus</i>	<i>Plesiomonas</i>
<i>Arachnia</i>	<i>Haemophilus</i>	<i>Propionibacterium</i>
<i>Arthrobacter</i>	<i>Halobacterium</i>	<i>Proteus</i>
<i>Bacillus</i>	<i>Halococcus</i>	<i>Pseudomonas</i>
<i>Bacterionema</i>	<i>Hyphomicrobium</i>	<i>Rhizobium</i>
<i>Bacteroides</i>	<i>Hyphomonas</i>	<i>Rothia</i>
<i>Beneckea</i>	<i>Klebsiella</i>	<i>Salmonella</i>
<i>Bordetella</i>	<i>Lactobacillus</i>	<i>Selenomonas</i>
<i>Branhamella</i>	<i>Leptothrix</i>	<i>Serratia</i>
<i>Brucella</i>	<i>Listeria</i>	<i>Shigella</i>
<i>Campylobacter</i>	<i>Lucibacterium</i>	<i>Simonsiella</i>
<i>Cellulomonas</i>	<i>Microbispora</i>	<i>Spirillum</i>
<i>Chromobacterium</i>	<i>Micrococcus</i>	<i>Sporosarcina</i>
<i>Citrobacter</i>	<i>Micromonospora</i>	<i>Streptomyces</i>
<i>Clostridium</i>	<i>Moraxella</i>	<i>Streptosporangium</i>
<i>Corynebacterium</i>	<i>Mycobacterium</i>	<i>Thiobacillus</i>
<i>Cytophaga</i>	<i>Neisseria</i>	<i>Thiomicrospira</i>
<i>Dactylosporangium</i>	<i>Nocardia</i>	<i>Veillonella</i>
<i>Enterobacter</i>	<i>Paracoccus</i>	<i>Vibrio</i>
<i>Erwinia</i>	<i>Pasteurella</i>	

2. แบคทีเรียที่สามารถรีดิวซ์ไนเตรตเป็นไนตรัสออกไซด์ได้เท่านั้น

ในทางพันธุกรรมแบคทีเรียกลุ่มนี้ขาดเอนไซม์ไนตรัสออกไซด์รีดักเทส บางครั้งแบคทีเรียในกลุ่มนี้ เช่น *Aquaspirillum itersonii* และ *Pseudomonas fluorescens* บางสายพันธุ์ จะถูกนำไปเลี้ยงในห้องทดลอง ทำให้ไม่แน่ชัดว่ากระบวนการดีไนทริฟิเคชันบางส่วนลักษณะนี้เกิดขึ้นในสายพันธุ์แท้ (wild type strain) หรือเกิดขึ้นจากการกลายพันธุ์ (mutation) หลายๆ ครั้ง แล้วทำให้เอนไซม์ไนตรัสออกไซด์รีดักเทสหายไป อย่างไรก็ตามแบคทีเรียที่มีรายงานว่ารีดิวซ์ไนเตรตและไนไตรต์โดยไม่ผลิตก๊าซจัดอยู่ในดีไนทริฟายอิงแบคทีเรียที่ทำให้เกิดกระบวนการขึ้นบางส่วนกลุ่มนี้

ตารางที่ 3 แบคทีเรียที่สามารถรีดิวซ์ได้ทั้งไนเตรตและไนไตรต์ (สมศักดิ์ วังโน, 2524)

<i>Bacillus pyocyaneus</i> (<i>Pseudomonas aeruginosa</i>)	<i>Micrococcus denitrificans</i>
<i>Thiobacillus denitrificans</i>	<i>Pseudomonas denitrificans</i>
<i>Bacillus subtilis</i>	<i>Escherichia coli</i>
<i>Pseudomonas stutzeri</i>	

แบคทีเรียเหล่านี้ส่วนใหญ่เป็นพวกเฮเทอโรโทรฟ บางพวกก็เป็นคีโมออโตโทรฟ เช่น *Micrococcus denitrificans* และ *Thiobacillus denitrificans*

3. แบคทีเรียที่สามารถรีดิวซ์ไนไตรต์แต่ไม่รีดิวซ์ไนเตรตเป็นก๊าซไนโตรเจน

ในทางพันธุกรรมแบคทีเรียกลุ่มนี้ขาดเอนไซม์ไนเตรตรีดักเทส แบคทีเรียที่จัดอยู่ในกลุ่มนี้ เช่น *Neisseria* และ *Pseudomonas* บางสายพันธุ์ ในการศึกษาทางนิเวศวิทยาแบคทีเรียกลุ่มนี้ไม่สามารถแยกออกมาได้อย่างชัดเจน เนื่องจากในการทดสอบทางจุลชีววิทยาทั่วไปพบว่าไม่สามารถผลิตก๊าซจากไนเตรตได้ จึงถูกมองว่าไม่ใช่ดีไนทริฟายอิงแบคทีเรีย ถึงแม้ว่าเมื่อนำการทำงานของแบคทีเรียกลุ่มนี้มารวมกับของพวกที่หายใจโดยใช้นิเตรตแล้ว จะทำให้เกิดกระบวนการดีไนทริฟิเคชันที่สมบูรณ์ก็ตาม

4. แบคทีเรียที่สามารถรีดิวซ์ไนเตรตไปเป็นไนไตรต์ และไนทริกออกไซด์ไปเป็นไนตรัสออกไซด์

ในทางพันธุกรรมแบคทีเรียกลุ่มนี้ขาดเอนไซม์ไนไตรต์รีดักเทส และไนตรัสออกไซด์รีดักเทส มีเพียงรายงานเดียวที่บอกว่า *Bacillus licheniformis* จัดอยู่ในกลุ่มนี้ กระบวนการดีไนทริฟิเคชันแบบบางส่วนลักษณะนี้อาจพบน้อยและไม่มีนัยสำคัญทางนิเวศวิทยา แต่เป็นลักษณะที่แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของแต่ละขั้นตอน ถึงแม้ว่าแบคทีเรียหลายสายพันธุ์จะ

สามารถทำให้เกิดกระบวนการดีไนทริฟิเคชันที่สมบูรณ์ได้ แต่ก็ยังมีแบคทีเรียสายพันธุ์อื่นอีกมากที่ทำให้เกิดกระบวนการดีไนทริฟิเคชันได้เพียงบางขั้นตอนของกระบวนการเท่านั้น เนื่องจากแบคทีเรียพวกนี้มีเอนไซม์ไนโตรเจนออกไซด์รีดักเทสที่ค่อนข้างหลากหลาย

แบคทีเรียที่สามารถทำให้เกิดกระบวนการดีไนทริฟิเคชัน สรุปได้ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แบคทีเรียที่สามารถทำให้เกิดกระบวนการดีไนทริฟิเคชัน (Delwiche, 1981)

A. Phototrophic bacteria	
1. <i>Rhodospseudomonas sphaeroides</i>	การเกิดกระบวนการดีไนทริฟิเคชันขึ้นอยู่กับสายพันธุ์ มีความสามารถในการตรึงไนโตรเจน
B. Gliding bacteria	
2. <i>Cytophaga johnsonae</i>	การเกิดกระบวนการดีไนทริฟิเคชันขึ้นอยู่กับสายพันธุ์
3. <i>Lysobacter antibioticus</i>	จากการศึกษาใน 16 สายพันธุ์ พบ 4 สายพันธุ์ที่รีดิวซ์ไนโตรเจนไปเป็นไนไตรต์ ซึ่งในจำนวนนั้นมี 1 สายพันธุ์ที่รีดิวซ์ไนโตรเจนไปเป็นก๊าซ
4. <i>Simonsiella muelleri</i>	จากการศึกษาใน 18 สายพันธุ์ พบ 9 สายพันธุ์ที่รีดิวซ์ไนโตรเจน ซึ่งในจำนวนนั้นมี 4 สายพันธุ์ที่รีดิวซ์ไนโตรเจนโดยมีหรือไม่มีการผลิตก๊าซ
C. Budding bacteria	
5. <i>Hypomicrobium</i> spp.	ดีไนทริฟายแบบเมธิลทรอป
D. Spiral and curved bacteria	
6. <i>Aquaspirillum itersonii</i>	ผลิตไนตรัสออกไซด์เป็นผลิตภัณฑ์สุดท้ายของกระบวนการดีไนทริฟิเคชัน
7. <i>Aquaspirillum psychrophilum</i>	ผลิตก๊าซที่มองเห็นได้ (visible gas) เป็นผลิตภัณฑ์สุดท้ายของกระบวนการดีไนทริฟิเคชัน
8. <i>Aquaspirillum dispar</i>	ไม่ผลิตก๊าซเป็นผลิตภัณฑ์สุดท้ายของกระบวนการดีไนทริฟิเคชัน
9. <i>Azospirillum lipoferum</i>	การเกิดกระบวนการดีไนทริฟิเคชันขึ้นอยู่กับสายพันธุ์ บางสายพันธุ์ผลิตไนตรัสออกไซด์เป็นผลิตภัณฑ์สุดท้ายของกระบวนการดีไนทริฟิเคชัน มีความสามารถในการตรึงไนโตรเจน
10. <i>Campylobacter sputorum</i>	

ตารางที่ 4 (ต่อ)

E. Gram-negative bacteria

11. <i>Pseudomonas aeruginosa</i>	
12. <i>Pseudomonas fluorescens</i>	บางสายพันธุ์ผลิตไนโตรซอกไซด์เป็นผลิตภัณฑ์สุดท้ายของกระบวนการดีไนทริฟิเคชัน
13. <i>Pseudomonas chlororaphis</i>	บางสายพันธุ์ผลิตไนโตรเจนเป็นผลิตภัณฑ์สุดท้ายของกระบวนการ
14. <i>Pseudomonas aureofaciens</i>	
15. <i>Pseudomonas stutzeri</i>	บางสายพันธุ์เจริญโดยมีไนโตรซอกไซด์เป็นตัวรับอิเล็กตรอนตัวสุดท้าย
16. <i>Pseudomonas mendocina</i>	
17. <i>Pseudomonas mallei</i>	ทำให้เกิดโรคในสัตว์
18. <i>Pseudomonas pseudomallei</i>	ทำให้เกิดโรคในสัตว์
19. <i>Pseudomonas caryophylli</i>	ทำให้เกิดโรคในพืช
20. <i>Pseudomonas lemoignei</i>	
21. <i>Pseudomonas solanacearum</i>	ทำให้เกิดโรคในพืช
22. <i>Pseudomonas pickettii</i>	บางสายพันธุ์เจริญโดยมีไนโตรซอกไซด์เป็นตัวรับอิเล็กตรอนตัวสุดท้าย
23. <i>Pseudomonas pseudoflava</i>	เป็นแฟคคัลเททีฟคีโมลิโทรอฟ (ไฮโดรเจนแบคทีเรีย)
24. <i>Pseudomonas denitrificans</i>	
25. <i>Pseudomonas perfectomarinus</i>	แบคทีเรียที่พบในทะเล
26. <i>Pseudomonas nautica</i>	แบคทีเรียที่พบในทะเล
27. <i>Pseudomonas</i> spp.	
28. <i>Alcaligenes faecalis</i>	บางสายพันธุ์ดิออกซิไนโตรไปเป็นก๊าซแต่ไม่สามารถดิออกซิไนโตรไปเป็นไนโตรไซด์ได้
29. <i>Alcaligenes eutrophus</i>	เป็นแฟคคัลเททีฟคีโมลิโทรอฟ (ไฮโดรเจน แบคทีเรีย)
30. <i>Agrobacterium tumefaciens</i>	ทำให้เกิดโรคในพืช บางสายพันธุ์เจริญโดยมีไนโตรซอกไซด์เป็นตัวรับอิเล็กตรอนตัวสุดท้าย
31. <i>Agrobacterium radiobacter</i>	บางสายพันธุ์เจริญโดยมีไนโตรซอกไซด์เป็นตัวรับอิเล็กตรอนตัวสุดท้าย

ตารางที่ 4 (ต่อ)

F. Gram-negative facultatively anaerobic bacteria

32. *Chromobacterium violaceum* โดยปกติก๊าซที่มองเห็นได้ไม่ได้ผลิตจากไนโตรเจนหรือไนเตรต
33. *Chromobacterium lividum* โดยปกติก๊าซที่มองเห็นได้ไม่ได้ผลิตจากไนโตรเจนหรือไนเตรต
34. *Flavobacterium* spp. บางสายพันธุ์ไม่สามารถรีดิวซ์ได้

G. Gram-negative cocci and coccobacilli

35. *Neisseria sicca* สามารถรีดิวซ์ไนโตรเจนแต่ไม่สามารถรีดิวซ์ไนเตรต
36. *Neisseria subflava* สามารถรีดิวซ์ไนโตรเจนแต่ไม่สามารถรีดิวซ์ไนเตรต
37. *Neisseria flavescens* สามารถรีดิวซ์ไนโตรเจนแต่ไม่สามารถรีดิวซ์ไนเตรต
38. *Neisseria mucosa* สามารถรีดิวซ์ไนโตรเจนแต่ไม่สามารถรีดิวซ์ไนเตรต
39. *Neisseria animalis* การรีดิวซ์ไนเตรตขึ้นอยู่กับสายพันธุ์
40. *Neisseria cavie* การรีดิวซ์ไนเตรตขึ้นอยู่กับสายพันธุ์ โดยปกติจะไม่ผลิตก๊าซที่มองเห็นได้
41. *Neisseria denitrificans* สามารถรีดิวซ์ไนโตรเจนแต่ไม่สามารถรีดิวซ์ไนเตรต
42. *Branhamella catarrhalis* การรีดิวซ์ไนเตรตขึ้นอยู่กับสายพันธุ์ อาจผลิตหรือไม่ผลิตก๊าซที่มองเห็นได้
43. *Acinetobacter* spp.
44. *Paracoccus denitrificans* ไนตรัสออกไซด์และไนโตรเจนผลิตจากไนเตรต เป็นแฟคคัลเททีฟคิโมลิโททรอฟ (ไฮโดรเจนแบคทีเรีย)
45. *Paracoccus halodenitrificans* ไนตรัสออกไซด์และไนโตรเจนผลิตจากไนเตรต

H. Gram-negative chemolithotrophic sulfur bacteria

47. *Thiobacillus denitrificans* บางสายพันธุ์รีดิวซ์ไนตริกออกไซด์และไนตรัสออกไซด์ไปเป็นไนโตรเจน
48. *Thiomicrospira denitrificans* ไม่เจริญในภาวะมีออกซิเจน เป็นออบลิเกตดีไนทริฟายเออร์

ตารางที่ 4 (ต่อ)

49. <i>Thermothrix thioparus</i>	ไม่ผลิตก๊าซที่มองเห็นได้จากไนเทรต แต่รีดิวซ์ไนไตรต์ เป็นเทอร์โมฟิลิกแฟคคัลเททีฟ คีโมลิโธรอฟ
I. Gram-positive spore-forming bacteria	
50. <i>Bacillus licheniformis</i>	
51. <i>Bacillus cereus</i>	
52. <i>Bacillus polymyxa</i>	
53. <i>Bacillus macerans</i>	
54. <i>Bacillus stearothermophilus</i>	
55. <i>Bacillus laterosporus</i>	
56. <i>Bacillus pasteurii</i>	
57. <i>Bacillus pantothenicus</i>	
58. <i>Bacillus pulvifaciens</i>	
59. <i>Bacillus nitrollens</i>	
60. <i>Bacillus azotoformans</i>	คัดเลือกโดยอาหารที่อุดมด้วยไนโตรสออกไซด์
J. Gram-positive non-spore-forming bacteria	
61. <i>Corynebacterium nephridii</i>	ค้นพบเพียง 1 สายพันธุ์ ผลิตไนโตรสออกไซด์ เป็นผลิตภัณฑ์สุดท้าย
62. <i>Propionibacterium acidi-propionici</i>	การเกิดกระบวนการดีไนตริฟิเคชันขึ้นอยู่กับสายพันธุ์
K. Others	
63. <i>Halobacterium</i> sp.	

นอกจากนี้ยังอาจแบ่งดีไนทริฟายอิงแบคทีเรียออกตามความสำคัญของไนเทรตได้ 3 กลุ่ม ดังนี้ (สมศักดิ์ วังโน, 2524)

1. แบคทีเรียที่ทำให้เกิดกระบวนการดีไนตริฟิเคชันได้โดยไม่ขึ้นกับไนเทรต เป็นแบคทีเรียที่สามารถเจริญเติบโตได้โดยไม่มีไนเทรต แต่มีความสามารถในการย่อยสลายโปรตีนหรืออาศัยกระบวนการแอมโมนิฟิเคชันหรือกระบวนการอื่นในการเจริญเติบโต

2. แบคทีเรียที่ทำให้เกิดกระบวนการดีไนทริฟิเคชันได้โดยขึ้นกับไนเตรต เป็นแบคทีเรียที่มีชีวิตอยู่ได้โดยต้องมีไนเตรตอยู่ด้วย เช่น แบคทีเรียบางสายพันธุ์ในสกุล *Pseudomonas*, *Achromobacter*, *Bacillus*, *Micrococcus* และ *Thiobacillus denitrificans*

3. แบคทีเรียที่ทำให้เกิดกระบวนการดีไนทริฟิเคชันได้เป็นบางครั้งเมื่ออยู่ในภาวะที่เหมาะสม เช่น *Chromobacterium*, *Mycoplana*, *Serratia* และ *Vibrio*

แบคทีเรียที่ทำให้เกิดกระบวนการดีไนทริฟิเคชันได้มากที่สุดในดินทั่วไป คือ *Pseudomonas* และ *Achromobacter* ทั้ง 2 สกุลนี้ จึงเป็นมีความสำคัญมาก ส่วน *Bacillus* เป็นแบคทีเรียที่พบมากในดิน แต่ทำให้เกิดกระบวนการดีไนทริฟิเคชันได้น้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับ 2 สกุลข้างต้น

ดีไนทริฟายอิงแบคทีเรียพบได้เกือบ 130 สปีชีส์ (species) ในแบคทีเรียกว่า 50 สกุล โดยส่วนใหญ่เป็นพวก *Pseudomonads* (Zumft, 1992 อ้างถึงใน Hallin และ Lindgren, 1999) และทุกตัวเป็นพวกแอรอบิกแบคทีเรีย ยกเว้น *Propionibacterium* sp. (Delwiche, 1981)

เจษฎา โพธิ์รัตน์ (2541) ทำการศึกษาโดยคัดเลือกดีไนทริฟายอิงแบคทีเรีย จากดินบริเวณแหล่งน้ำในพื้นที่โครงการสร้างป่าตามแนวพระราชดำริและป่าพันธุกรรมพืช อำเภอบางบาล จังหวัดนครราชสีมา มาทดสอบประสิทธิภาพในการรีดิวซ์ไนเตรต พบว่าเชื้อที่คัดเลือกได้ส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่ม *Pseudomonas* เช่นกัน

ในบางกรณีแบคทีเรียที่มีคุณสมบัติในการออกซิไดส์แอมโมเนีย เช่น *Nitrosomonas europaea* ก็สามารถทำให้เกิดกระบวนการดีไนทริฟิเคชันขึ้นได้ โดยใช้ไนโตรตเป็นตัวรับอิเล็กตรอนตัวสุดท้าย แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนกระบวนการหายใจไปเป็นแบบอื่น เหมือนกับที่เกิดขึ้นในดีไนทริฟายอิงแบคทีเรีย

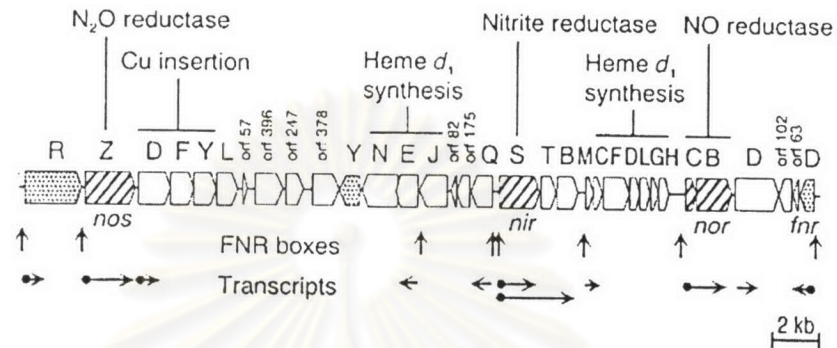
นอกจากกระบวนการดีไนทริฟิเคชันจะเกิดขึ้นในแบคทีเรียแล้ว ปัจจุบันยังพบว่ารา (fungi) (Kobayashi และ Shoun, 1995) และแอคทิโนมัยซิส (actinomyces) (Shoun และคณะ, 1998) ก็สามารถทำให้เกิดกระบวนการดีไนทริฟิเคชันขึ้นมาได้

พันธุศาสตร์ระดับโมเลกุลในกระบวนการดีไนทริฟิเคชัน

ยีนในกระบวนการดีไนทริฟิเคชัน พบครั้งแรกจากการทำแผนที่คอนจูเกชันและทรานสดักชัน (conjugal and transductional mapping) ในแบคทีเรีย *Pseudomonas aeruginosa* (Zumft, 1997; van Hartingsveldt และ Stouthamer, 1973; Jeter, Sias และ Ingraham, 1984) ยีนที่ควบคุมการผลิตเอนไซม์ในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการดีไนทริฟิเคชัน มีลักษณะเป็นกลุ่มของยีน (gene cluster) โดยกลุ่มของยีน *nar nir nor* และ *nos* จะควบคุม

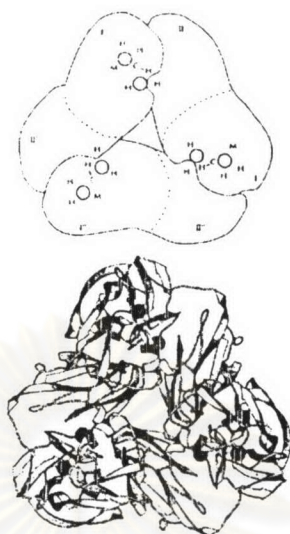
เอนไซม์ไนโตรรีดักเทส เอนไซม์ไนโทรรีดักเทส เอนไซม์ไนตริกออกไซด์รีดักเทส และเอนไซม์ไนโตรสออกไซด์รีดักเทส ตามลำดับ (Philippot และคณะ, 2001) ดังภาพที่ 2 ยีนเหล่านี้อาจพบอยู่บนโครโมโซม (chromosome) หรือเอนโดจีนัสพลาสมิด (endogenous plasmid) ขึ้นอยู่กับชนิดของแบคทีเรีย

ภาพที่ 2 กลุ่มของยีนที่ควบคุมเอนไซม์ไนโตรรีดักเทสในแต่ละขั้นตอนของกระบวนการดีไนตริฟิเคชัน ในแบคทีเรีย *Pseudomonas stutzeri* (Zumft, 1997)

กลไกการแสดงออกของยีนโครงสร้าง *narG nirS norB* และ *nosZ* มีการศึกษาด้วย mRNA โดยวิธี Dot Blot Hybridization ถึงแม้ว่าการศึกษาลำดับเบสที่สมบูรณ์บนจีโนมของแบคทีเรียจะเพิ่มมากขึ้น แต่ยีนโครงสร้างทั้งสี่นี้ไม่เคยถูกอธิบายลักษณะได้ในแบคทีเรียชนิดเดียว (Philippot และคณะ, 2001)

ขั้นตอนที่สำคัญของกระบวนการดีไนตริฟิเคชัน คือ ขั้นตอนการรีดิวซ์ไนโตรตด้วยเอนไซม์ไนโตรรีดักเทส เนื่องจากเป็นขั้นตอนที่ใช่ในการแยกดีไนตริฟายอิงแบคทีเรียออกจากแบคทีเรียที่หายใจโดยใช้ไนเตรต (nitrate respirer) และเป็นขั้นตอนที่ผลิตก๊าซตัวแรกของกระบวนการ คือ ไนตริกออกไซด์ออกมา เอนไซม์ไนโตรรีดักเทสมี 2 ชนิด ชนิดแรกมี ทองแดง (copper) เป็นองค์ประกอบ (Cu-Nir หรือ NirK) ควบคุมโดยยีน *nirK* (ภาพที่ 3) ส่วนชนิดที่สองมี cytochrome heme c และ heme d, เป็นองค์ประกอบ (*cd*₁-Nir หรือ NirS) ควบคุมโดยยีน *nirS* (ภาพที่ 4)

ภาพที่ 3 เอนไซม์ไนไตรต์รีดักเทสที่มีทองแดงเป็นองค์ประกอบ (Cu-containing nitrite reductase) จาก *Alcaligenes cycloclastes* ภาพบนแสดงไตรเมอร์ (trimer) และตำแหน่งของอะตอมทองแดง วงกลมแทนทองแดง 6 อะตอม ที่เชื่อมอยู่กับกรดอะมิโนซิสเตอีน (cysteine (C)), (histidine (H)) และเมไธโอนีน (methionine (M)) ส่วน I และ II เชื่อมอยู่กับส่วน I', I'' และ II', II'' โดย crystallographic threefold axis ทองแดงชนิดที่ 2 เชื่อมอยู่กับฮิสติดีน 3 โมเลกุล ที่อยู่ระหว่างผิวสัมผัสของ subunit ภาพล่างแสดง polypeptide fold ของ Cu-NIR trimer วงกลมสีดำแสดงตำแหน่งของอะตอมทองแดง (Zumft, 1997)

ภาพที่ 4 โครงสร้าง polypeptide fold และ subunit ของเอนไซม์ไนไตรต์รีดักเทสที่มี cytochrome *cd*, เป็นองค์ประกอบ (cytochrome *cd*, nitrite reductase) จาก *Paracoccus denitrificans* GB17 (เดิม "*T. pantotropha*") ภาพบนแสดงด้านข้างของโปรตีนไดเมอร์ (protein dimer) ซึ่งมี heme C อยู่ส่วนบน ภาพล่างแสดงด้านหลังของ heme D₁-binding domain มี heme D₁ อยู่ที่แกนของ eight-bladed propeller-like structure (Zumft, 1997)

แม้ว่าเอนไซม์ทั้ง 2 ชนิดนี้จะมีโครงสร้างที่ต่างกัน แต่ในดีไนทริฟายอิงแบคทีเรีย เอนไซม์จะมีหน้าที่ทางกายภาพและลักษณะทางสรีรวิทยาที่เหมือนกัน มีรายงานว่ายีน *nirK* ของ *Pseudomonas aureofaciens* สามารถแสดงออกได้ใน *Pseudomonas stutzeri* ที่เกิดการกลายพันธุ์ (mutation) สูญเสียยีน *nirS* (Glockner, Jüngst และ Zumft, 1993 อ้างถึงใน Hallin และ Lindgren, 1999) นอกจากนี้ยังมีรายงานด้วยว่าเอนไซม์ทั้งคู่ต่างก็มีความเฉพาะเจาะจงกับสายพันธุ์ของแบคทีเรีย ถึงแม้ว่าชนิดของเอนไซม์ในแบคทีเรียสกุลเดียวกัน หรือแม้แต่ในสปีชีส์เดียวกันจะแตกต่างกันก็ตาม ดังนั้นดีไนทริฟายอิงแบคทีเรียจะมีเอนไซม์ชนิดใดก็ขึ้นอยู่กับสายพันธุ์ ยีน *nirS* พบได้มากกว่าในธรรมชาติ เนื่องจากมีการกระจายตัวกว้างกว่า ดังนั้นจึงพบเอนไซม์ NirS เป็นหลักในดีไนทริฟายอิงแบคทีเรีย ในขณะที่ยีน *nirK* พบเพียงร้อยละ 30 ของดีไนทริฟายอิงแบคทีเรีย ที่มีการศึกษากันมา แต่ยีน *nirK* จะพบในกลุ่มทางสรีรวิทยาของแบคทีเรียได้หลายกลุ่มกว่า เอนไซม์ NirK มีความหลากหลายในน้ำหนักโมเลกุลและระบบภูมิคุ้มกันมากกว่า (immunological reaction) นอกจากนี้ยังพบในสายพันธุ์ที่ไม่เกี่ยวข้องกันทางอนุกรมวิธานได้มากกว่าด้วย (Casciotti และ Ward, 2001; Grüntzig และคณะ, 2001; Michotey, Méjean และ Bonin, 2000; Hallin และ Lindgren, 1999; Braker, Fesefeldt และ Witzel, 1998) เอนไซม์ NirK มีการศึกษาได้ไม่ดีเท่า NirS

ตารางที่ 5 ดีไนทริฟายอิงแบคทีเรียที่มีเอนไซม์ Cytochrome *cd₁*-Nir และ Cu-Nir (Delwiche, 1981; Coyne, 1989)

Cytochrome <i>cd₁</i> -Nir	Cu-Nir
<i>Thiobacillus denitrificans</i>	<i>Achromobacter cycloclastes</i>
<i>Pseudomonas aeruginosa</i>	<i>Alcaligenes</i> sp.
<i>Paracoccus denitrificans</i>	(<i>Achromobacter xylosoxidans</i>)
<i>Alcaligenes faecalis</i>	<i>Alcaligenes faecalis</i> S6
<i>Pseudomonas stutzeri</i>	<i>Nitrosomonas europaea</i>
<i>Micrococcus (Paracoccus) denitrificans</i>	<i>Rhodopseudomonas sphaeroides</i>
<i>Paracoccus halodenitrificans</i>	(<i>Rhodobacter sphaeroides</i>)

ตารางที่ 6 ยีนและหน้าที่ของยีนในกระบวนการดีไนทริฟิเคชัน (Zumft, 1997)

Category of affected process	Gene or locus ^a	Mol mass (kDa) of gene product ^b	Encoded gene product, function, or observation
Regulation	<i>anr</i>	27.1	<i>P. aeruginosa</i> FNR-like global redox regulator for expression of denitrification genes
	<i>dnr</i> , <i>fnrD</i>	24.5 – 26.2	<i>Pseudomonas</i> FNR-like regulators; affect the expression of <i>nirS</i> and <i>norCB</i>
	<i>fixK2</i>		<i>B. japonicum</i> FNR-like regulator; affects anaerobic growth on nitrate
	<i>fnrP</i>	28	<i>Paracoccus</i> FNR-like regulator; affects the expression of <i>narGH</i>
	<i>narL</i>	24.4	Nitrate-responsive transcription factor of <i>Pseudomonas</i> of a NarXL two component system
	<i>nirI</i>	73.1	A membrane protein with similarity to NosR; affects <i>nirS</i> expression
	<i>nirR</i>	25.6	<i>Pseudomonas</i> locus; affects NirS synthesis
	<i>nirY</i> (<i>orf286</i>)	32.7	LysR-like regulator
	<i>nnr</i> , <i>nnrR</i>	26	<i>Paracoccus</i> and <i>Rhodobacter</i> FNR-like regulators; affect <i>nirS</i> and <i>norCB</i> expression
	<i>nnrS</i>		Activates transcription of <i>nirK</i> and <i>nor</i> genes in <i>R. sphaeroides</i>
	<i>nosR</i>	81.9	Membrane-bound regulator required for transcription of <i>nosZ</i>
	<i>rpoN</i>	54.8	Sigma factor σ^{54} affects denitrification; essential for <i>R. eutropha</i>
Nitrate respiration	<i>narD</i>		Plasmid-borne locus for <i>R. eutropha</i> respiratory nitrate reduction
	<i>narG</i>	139	Large or α subunit of nitrate reductase; binds MGD
	<i>narH</i>	57.3	Small or β subunit of respiratory nitrate reductase; binds Fe-S clusters
	<i>narI</i>	26.1	Cytochrome b subunit of respiratory nitrate reductase
	<i>narJ</i>	25	Protein necessary for nitrate reductase assembly
Periplasmic nitrate reduction	<i>napA</i>	92.6 – 93.3	Large subunit of periplasmic nitrate reductase; binds MGD and Fe-S cluster
	<i>napB</i>	17.8 – 18.9	Small subunit of periplasmic nitrate reductase; a diheme cytochrome c
	<i>napD</i>	12.1	Cytoplasmic protein with presumed maturation function; homologous to <i>E. coli</i> NapD (YojF)
	<i>napE</i>	6.6	Putative monotopic membrane protein; no known homologs
Nitrite respiration	<i>nirB</i>	30.4	Cytochrome c_{552}
	<i>nirC</i>	11.9	Monoheme cytochrome c with putative function in NirS maturation
	<i>nirK</i> , <i>nirU</i>	36.9 – 41	Cu-containing nitrite reductase
	<i>nirN</i> , <i>orf507</i>	55.5	Affects anaerobic growth and in vivo nitrite reduction; similarity to NirS
	<i>nirQ</i>	29.2	Gene product affects catalytic function of NirS and NorCB
	<i>nirS</i> (<i>denA</i>)	62	Cytochrome cd , nitrite reductase

ตารางที่ 6 (ต่อ)

Heme D ₁ biosynthesis	<i>nirD</i>	16.9	Gene product affects heme D ₁ biosynthesis or processing
	<i>nirE</i>	29.6	S-Adenosyl-L-methionine:uroporphyrinogen III methyltransferase
	<i>nirF</i>	43.1	Required for heme D ₁ biosynthesis or processing; similarity to NirS
	<i>nirG</i>	16.6	Gene product affects heme D ₁ biosynthesis or processing
	<i>nirH</i>	18.8	Gene product affects heme D ₁ biosynthesis or processing
	<i>nirJ, orf393</i>	44.4	Affects heme D ₁ biosynthesis or processing; similarity with PqqE, NifB and MoaA
	<i>nirL</i>	19.6	Gene product affects heme D ₁ biosynthesis or processing
NO respiration	<i>norB</i>	52 – 53.1	Cytochrome <i>b</i> subunit of NO reductase
	<i>norC</i>	16 – 17	Cytochrome <i>c</i> subunit of NO reductase
	<i>norD, orf6</i>	69.7	Affects viability under denitrifying conditions
	<i>norE, orf2, orf175</i>	17.7 – 19.5	Membrane protien; homologous with COX III
	<i>norF</i>	8.2	Affects NO and nitrite reduction
	<i>norQ</i>	30.5	Affects NirS and NorCB function; homolog of NirQ
	<i>norZ</i>	84.5	Chromosomally encoded <i>R. eutropha</i> NO reductase
N ₂ O respiration	<i>fhp</i>	44.8	<i>R. eutropha</i> flavohemoglobin affects N ₂ O and/or NO reduction
	<i>nosA, oprC</i>	74.9 – 79.2	Channel-forming outer membrane protien; affects Cu-processing for NosZ
	<i>nosD</i>	48.2	Periplasmid protien involed in Cu insertion into NoaZ
	<i>nosF</i>	33.8	ATP/GTP-binding protien involed in Cu insertion into NosZ
	<i>nosL</i>	20.4	Part of <i>nos</i> gene cluster; putative outer membrane lipoprotien
	<i>nosX</i>	34.1	Affects nitrous oxide reduction in <i>S. meliloti</i>
	<i>NosY</i>	29.4	Inner membrane protien involed in Cu processing for NosZ
	<i>nosZ</i>	70.8	Nitrous oxide reductase
Electron transfer	<i>azu</i>	16	Azurin
	<i>cycA</i>	11.7 – 15.5	Cytochrome <i>c</i> ₂ (<i>c</i> ₅₅₀)
	<i>napC</i>	27.2	Tetraheme cytochrome <i>c</i> ; homologous to NirT
	<i>nirM (denB)</i>	10.8	Cytochrome <i>c</i> ₅₅₁
	<i>nirT</i>	22.8	Putative membrane-anchored tetraheme <i>c</i> -type cytochrome
	<i>paz</i>	15.7	Pseudoazurin
Functionally unassigned	<i>orf396</i>	43.1	A putative 12-span membrane protien of <i>P. stutzeri</i> ; homologous to NnrS
	<i>nirX</i>	32.4	A <i>Paracoccus</i> putative cytoplasmic protien; homologous to NosX
	<i>orf7, orf63</i>	7.3	<i>Pseudomonas</i> genes imediately downstream of <i>dnr</i> and <i>fnrD</i>
	<i>orf247</i>	25.8	Putative member of the short-chain alcohol dehydrogenase family

เอนไซม์ไนโตรรีดักเทสในราและแอคติโนมัยซิส มีทองแดงเป็นองค์ประกอบ (Kobayashi และ Shoun, 1995; Shoun และคณะ, 1998)

วิธีการต่างๆได้ถูกนำมาใช้เพื่อจำแนก (identify) และหาปริมาณ (quantify) ของ ดีไนโตรฟายอิงแบคทีเรีย ซึ่งรวมถึงการออกแบบไพรเมอร์ (primer) หรือโพรบ (probe) (Smith และ Tiedje, 1992) ที่เฉพาะเจาะจงสำหรับยีนในกระบวนการดีไนโตรฟิเคชันหรือสำหรับยีนของ ribosomal DNA และการศึกษา immunofluorescence assays ซึ่งใช้ polyclonal antibodies ที่เฉพาะเจาะจงกับดีไนโตรฟายอิงแบคทีเรียหรือเอนไซม์ในกระบวนการดีไนโตรฟิเคชัน

Coyne และคณะ (1989) ใช้ polyclonal antibodies ในการจำแนกเอนไซม์ไนโตรรีดักเทสในแบคทีเรียว่ามีองค์ประกอบเป็น cytochrome *cd*, หรือทองแดง พบว่าเอนไซม์ไนโตรรีดักเทสที่มี cytochrome *cd*, เป็นองค์ประกอบ ส่วนใหญ่พบใน *Pseudomonas* สายพันธุ์ต่างๆ ส่วนเอนไซม์ไนโตรรีดักเทสที่มีทองแดงเป็นองค์ประกอบ พบได้ในแบคทีเรียหลายสายพันธุ์ที่ไม่เกี่ยวข้องกันทางอนุกรมวิธาน

Braker และคณะ (1998) ได้ออกแบบชุดของไพรเมอร์สำหรับยีน *nirK* และยีน *nirS* ขึ้นมา เมื่อนำมาทำพีซีอาร์แล้ว พบว่ามีไพรเมอร์อย่างน้อย 1 คู่ ของทั้ง 2 ยีน ที่สามารถเพิ่มปริมาณ ดีเอ็นเอจากตัวอย่างทั้งหมดได้

Hallin และ Lindgren (1999) ออกแบบไพรเมอร์ขึ้นมา 2 ชุดสำหรับยีน *nirS* และยีน *nirK* แล้วใช้ในการ ตรวจหาแบคทีเรียสายพันธุ์ที่ทำให้เกิดกระบวนการดีไนโตรฟิเคชันขึ้น พบว่าไพรเมอร์ มีความแม่นยำสูง สามารถเพิ่มปริมาณยีนที่ถูกต้องได้

Michotey และคณะ (2000) พัฒนาไพรเมอร์ของพีซีอาร์ (PCR primer) ขึ้นมา 2 กลุ่มเพื่อ ใช้ตรวจสอบและหาปริมาณของเอนไซม์ไนโตรรีดักเทสที่มี cytochrome *cd*, เป็นองค์ประกอบ เปรียบเทียบกับกันระหว่างเทคนิค MPN-PCR และ competitive PCR แล้วนำมาเทียบกับวิธี Classical cultivation method พบว่าการตรวจสอบและหาปริมาณด้วยเทคนิคทางโมเลกุลให้ผลที่ดีกว่า

Casciotti และ Ward (2001) ได้ออกแบบไพรเมอร์ที่เฉพาะเจาะจงกับยีน *nirK* แล้วนำมา ใช้ตรวจสอบแบคทีเรียที่มีคุณสมบัติในการออกซิไดส์แอมโมเนีย พบว่าแบคทีเรียในกลุ่มนี้ก็มียีน *nirK* และเมื่อทำ phylogenetic tree จากยีน *nirK* พบว่าผลที่ได้มีความสอดคล้องกับ tree ของ 16s rRNA และ *amoA*

Grüntzig และคณะ (2001) ใช้ RT-PCR ในการหาปริมาณของ *nirS* โดยทดสอบในห้องทดลอง แล้วจึงนำไปใช้ในตัวอย่างสิ่งแวดล้อม เพื่อตรวจสอบยีน *nirS* ของ *Pseudomonas stutzeri* พบว่าวิธีการนี้มีความแม่นยำในการนำไปใช้ศึกษายีน *nir* ของ *P. stutzeri* ที่มีอยู่ใน ตัวอย่างสิ่งแวดล้อม

Taroncher-Oldenburg (2003) ได้พัฒนาวิธี DNA microarray ขึ้นมาเพื่อใช้ตรวจสอบและหาปริมาณของ functional gene ในสิ่งแวดล้อม และมีการนำไปใช้ศึกษาเบื้องต้นกับยีนในกระบวนการดีไนทริฟิเคชัน คือ *nirS* พบว่าปริมาณของดีไนทริฟายอิงแบคทีเรียที่พบจากการตรวจสอบยีน *nirS* มีความแตกต่างกันตามความเค็ม สารอินทรีย์ในโตรเจน และสารอินทรีย์คาร์บอนที่มีอยู่ในสิ่งแวดล้อม

van Pelt และคณะ (1999) ใช้เทคนิค PCR-RFLP ในการจำแนก (identify) แบคทีเรีย *Burkholderia spp.* ในห้องปฏิบัติการทางจุลชีววิทยาคลินิก เปรียบเทียบกับวิธีทางชีวเคมีธรรมดา พบว่าวิธีที่เหมาะสมกว่า คือ การใช้เทคนิค PCR-RFLP

Conville และคณะ (2000) ได้เปรียบเทียบการใช้เอนไซม์ตัดจำเพาะ (restriction enzyme) ตัดยีน 16s rRNA และยีน 6 kDa Heat Shock Protein (HGP) และวิธีทางชีวเคมี เพื่อจำแนก แบคทีเรีย *Nocardia sp.* พบว่าเทคนิค RFLP นั้นเป็นประโยชน์ทั้งกับการจำแนก *Nocardia* ในห้องปฏิบัติการ และสำหรับตรวจสอบแบคทีเรียสายพันธุ์ใหม่หรือสายพันธุ์ที่ไม่ได้มีอยู่ทั่วไป

Braker และคณะ (2000) ทำการศึกษาเกี่ยวกับความหลากหลายของดีไนทริฟายอิงแบคทีเรียจากชั้นตะกอนทางตะวันตกเฉียงเหนือของมหาสมุทรแปซิฟิก บริเวณนอกชายฝั่งมลรัฐวอชิงตันและพูเกตซาวด์ (Puget Sound) มลรัฐวอชิงตัน โดยใช้เทคนิคพีซีอาร์เพื่อเพิ่มปริมาณชิ้นส่วนของยีน *nirK* และยีน *nirS* ซึ่งใช้เป็น molecular marker สำหรับดีไนทริฟายอิงแบคทีเรีย แล้วนำไปตัดด้วยเอนไซม์ตัดจำเพาะ เพื่อศึกษารูปแบบ RFLP พบว่าสามารถแบ่งยีน *nirS* ออกได้เป็น 3 กลุ่มย่อยแยกจากกัน ส่วนยีน *nirK* ก็แบ่งเป็นกลุ่มแยกจากกันเช่นกัน แสดงให้เห็นถึงความแปรปรวนของยีน *nir* ที่มีสูงมาก ภายในกลุ่มตัวอย่างขนาดเล็ก

Priemé, Braker และ Tiedje (2002) ศึกษา genetic heterogeneity ของชิ้นส่วนของยีน *nirK* และ *nirS* ที่ได้จากดินที่ราบสูงและที่ลุ่ม โดยเทคนิค PCR-RFLP พบว่าความแปรปรวนของยีน *nirK* ที่โคลนได้มีน้อยกว่ายีน *nirS*

Jayakumar และคณะ (2004) ศึกษาเกี่ยวกับความแปรปรวนและการกระจายตัวของยีน *nirS* ที่สัมพันธ์กับการกระจายตัวของไนโตรต์และไนเตรต ในบริเวณชายฝั่งของคาบสมุทรอาราเบีย โดยใช้เทคนิค PCR-RFLP พบว่าสามารถเพิ่มปริมาณยีน *nirS* ได้จากตัวอย่างน้ำที่มีความเข้มข้นของไนโตรต์สูง ซึ่งมีปริมาณออกซิเจนต่ำ แต่จะสามารถเพิ่มปริมาณยีน *nirS* ได้เพียงเล็กน้อยเท่านั้นจากน้ำที่มีไฮโดรเจนซัลไฟด์หรือมีปริมาณออกซิเจนสูง แสดงให้เห็นถึงความหลากหลายของตัวอย่าง ซึ่งสัมพันธ์กับความเข้มข้นของไนโตรต์

อย่างไรก็ตามจากการค้นหาและตรวจสอบเอกสารการวิจัยในประเทศไทยในเรื่องความหลากหลายทางพันธุกรรมของจุลินทรีย์ในกลุ่มดีไนทริฟายอิงแบคทีเรียจนปี 2004 ไม่พบเลย